דמדרסא · וסימן העשוי לידרס הוא : דמיגשפפא · מתגלגל כרגלי אדם וכהמה ואינה נמלטת במקום שנפלה תחילה · דיקירי · כבידות : הא של בעל הבית חייב להכריז · ותע"ג דבהדיא תני לה במתניתין *חייבי לקוטי לקוטי מריש "כריכות ברשות הרבים" דתוחייב מינה לרבה נקטאמי לתותביה לרבה מדוקי' דריש : אין מעבירין על המוכלין · המונח תוכלין בדרך ←אין רשאי לעבור עליהם ולהניחם שם הלכך לא גזרו אימי שמלאן רחמנן הגביהן : אין מעבירין על המוכלין · ולא לגזון דריסה הוא אלא ←כמו אין מעבירין על המלוה (יומא דף נג:) : מיגי לכפפים · סבורים שמחמת כפפים הוצרכו לשם כדי להכשיל הדורסים עליהן ומכי שמי דאין מגביהין תותם מיהו לא דרסי עליהן משום כפפים : לימא כתנאי · פלוגתא דרבה ורבה : הבא מאיליו · הרחוי לבא מאיליו כגון חרס פעמים שנפל בעיגול : פוי סימן · דתמרינן לשם סימן נתנו שם ולא נפל מאליו, ודבר שיש בו סימן הוא ותפילו הכי פליגי רבנן ותמרי הכי אלו שם משום דקסברי מעבירין על המוכלין, והוה ליה סימן העשוי לידרס : ור"י סבר [עיומין סה:] פוי סימן . ותע"פ שזה עשוי לידרס נמי הוי סימן : ומעבירין על המוכלין· ותפילו הכי ככרות של בעל הבית חייב להכריז דסימן העשוי לידרס הוי [נעיל כח.] סימן ועיגול היינו טעמא דסימן הבא מאיליו, לאו סימן הוא, ור"י סבר הוי סימן : ורבה אמר לך כו' · והכא לית ליה טעמא דר"י משום מעבירין על המוכלין ות"ק הכי נמי לית ליה לאן מעבירין ומשום הכי ככרות של בעל הבית חייב להכריז ועיגול משום דסימן הבא מאיליו הוא, ור"י סבר הוי סימן : לימא דלמרי סבורה כו' · וכי תימא כתנאי' לאן מעבירין על המוכלין ות"ק הכי נמי לית ליה לאן מעבירין ומשום הכי ככרות של בעל הבית חייב להכריז ועיגול משום דסימן הבא מאיליו הוא, ור"י סבר הוי סימן : הלכתא כריכות ברה"ר כו' · כדמוקי לה בשלין בו סימן : ברשות היחיד מי דרך נפילה הרי אלו שלו . דליכא למימר מקום הוי סימן דהא לית ליה ידע היכא נפיל מינה : מי דרך הינות נותל ומכרין · מקום ולא יניחם שם שמא ימלאם עכו"ם ויעלם ושמא שכחום הבעלים : אבל בדבר שיש בו סימן כו' · רבה לטעמיה דאמר סימן העשוי לידרס הוי סימן :

(*) חצים מעולים לש"י ד"ה איכא דאמרי

מעבירין · ומר סבר אין מעבירין, אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד סבר ת"ק סימן העשוי לידרס לא הוי סימן ומעבירין על האוכלין, בכרות של בעל הבית ברה"ר, אמאי מכריז, אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הוי סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הוי סימן ור"י סבר הוי סימן ורבה אמר לך דכולי עלמא סימן העשוי לידרס לא הוי סימן, ואין מעבירין על האוכלין והכא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי תנא קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הוי סימן, אמר רב זביד משמיה דרבא כגון דאבידתא דכיון דאמר ווי ליה למינה, ואמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים אלו הרי אלו שלו, ברשות היחיד- או דרך נפילה הרי אלו שלו או דרך הנחה נותל ומכרין, וזה וזה בדבר שאין בו סימן אבל בדבר שיש בו סימן לא שנא ברה"ר ולא שנא ברשות היחיד בין דרך נפילה ובין דרך הנחה חייב להכריז :

ומחרוזות

אין מעבירין

רש"י תלת גריך להגביהן חבל מין לפרש דאין מעבירין היינו מין דורסין עליהם כדאמר בפרק הדר (עירובין דף סה:) דת"ל ר"ג לרבי תלתאי טול גלוסקא משוח דאין מעבירין הרי משמע שגריך להגביהם ועוד דקאמר התם אבל בדורות אחרונים שפרוצות בכפפים מעבירין ואי אין מעבירין סיטו אין דורסין ת"ל הא דקאמר נמי שפרוצות בכפפים סיטו דורסים והכא משמע דבאחרת דאיכי לכפפים אין דורסין אלא ולאי גריך לומר כדפרישים : **והא** ליכא גכרים דלא ליכפת להו · פירוש שידלסו הגכרים קודם שיבא שם שום ישראל ויגביה ות"ת ולפרוך והלא גכרים שקלי ליה ו"ל דדריסה שכיח אי לאו משום כפפים לפי שדורסין דרך הילוכן אבל נמילה לא שכיח שידלסים שבעל הכגר רוחה שסבורים שלדעת הניחו שם אבל קשה דהיכי פריך שניחוש שידלסוהו גכרים קודם שיבא שם שום ישראל ויפטר מהכרזה לדרבה ניחוש לרוב ישראל שרוחין הכגר ויגביהוהו וניחוש לתומרת לחייבו הכרזה דהא גלינהו מעות מכרין ומתני' באתרא דליכת קודס שיבא שם ישראל ויגביה ולא יהא לו לכרזה . פי' סימן הבא מאליו כגון מעות שנפלו בעיסה ונאפו בתוך הכגר וניצוצא בהן . אבר רב זביד בללא דאבידתא כיון דאמר ווי ליה למינה . אמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו אי ברשות היחיד אי דרך נפילה מצאן הרי אלו שלו אי דרך הנחה נותל ומכרין וזה וזה בדבר שאין בו סימן [אבל ביש בו סימן] לא שנא רשות הרבים ולא שנא רשות היחיד לא שנא דרך הינות ולא שנא דרך נפילה נותל ומכרין

רבינו חננאל

ת"ש ככרות של נחתים שלו של בעל הבית נותל ומכרין והנה ככרות של בעל הבית אע"פ שירדין הקרפתא דכל חד וחד כיון שאם ירדסי מחפתחין ואין ניכרין למי הן למה מכריזין תיובתא לרבה דאמר לא הי סימן . ופריך רבה שאני ככרות דלא מדרסי כלל דאין מעבירין על האוכלין ומתני' באתרא דליכת קודס שיבא שם ישראל ויגביה ולא יהא לו לכרזה . פי' סימן הבא מאליו כגון מעות שנפלו בעיסה ונאפו בתוך הכגר וניצוצא בהן . אבר רב זביד בללא דאבידתא כיון דאמר ווי ליה למינה . אמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו ברשות היחיד אי דרך נפילה מצאן הרי אלו שלו אי דרך הנחה נותל ומכרין וזה וזה בדבר שאין בו סימן [אבל ביש בו סימן] לא שנא רשות הרבים ולא שנא רשות היחיד לא שנא דרך הינות ולא שנא דרך נפילה נותל ומכרין

הגהות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה והא ליכת וכו' נכי ניטל כמתני' לגמרי כל היכא : (ג) ד"ה סימן וכו' כיון שיכר כאן וכן דכר :

כה א מיי' פי"ד מהל' גזילה ואבידה הל"ג סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסב סעיף ה :

כו ב מיי' שם פט"ו הל' ה סמג שם טוש"ע שם סעיף ו :

דנכרים. ר"ח

נועל אמנם [נעיל כח.] ב"ק ל"ח ב' ד"ה אלא אי' ביה לא בהמה ולא אפי' כלבים . פי' סימן הבא מאליו כגון מעות שנפלו בעיסה ונאפו בתוך הכגר וניצוצא בהן . אבר רב זביד בללא דאבידתא כיון דאמר ווי ליה למינה . אמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו ברשות היחיד אי דרך נפילה מצאן הרי אלו שלו אי דרך הנחה נותל ומכרין וזה וזה בדבר שאין בו סימן [אבל ביש בו סימן] לא שנא רשות הרבים ולא שנא רשות היחיד לא שנא דרך הינות ולא שנא דרך נפילה נותל ומכרין

ב"ק ל"ח ב' ד"ה אלא אי' ביה לא בהמה ולא אפי' כלבים . פי' סימן הבא מאליו כגון מעות שנפלו בעיסה ונאפו בתוך הכגר וניצוצא בהן . אבר רב זביד בללא דאבידתא כיון דאמר ווי ליה למינה . אמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו ברשות היחיד- או דרך נפילה הרי אלו שלו או דרך הנחה נותל ומכרין, וזה וזה בדבר שאין בו סימן אבל בדבר שיש בו סימן לא שנא ברה"ר ולא שנא ברשות היחיד בין דרך נפילה ובין דרך הנחה חייב להכריז :

ומחרוזות